

Uanset de gode hensigter forsvinder formålet med en sådan miljømærkeordning, nemlig at give forbrugerne en bedre mulighed for at vælge miljøvenlige varer og produkter frem for andre, i ren bureaukrati. Dette skal sammenholdes med bemærkningerne til § 10 a i lovforslaget, hvoraf fremgår, at en total vurdering af alle miljømæssige forhold vedrørende en given vare og alle sammenlignelige varer imidlertid ville stille krav om så omfattende og ressourcekrævende undersøgelser og vurderinger, at det næppe er gennemførligt.

Til nr. 3

Ændringen i lovforslagets affattelse af § 22, stk. 5, er en ren korrekturretelse.

Til nr. 4

Ændringen i lovforslagets affattelse af § 25, stk. 1, nr. 3, er en teknisk justering af afgrænsningen af, hvilke virksomheder der uden rekvisition kan købe gifte til videresalg.

Ændringen af formuleringen af nr. 3 indebærer ikke nogen ændring af den nugældende retstilstand, jf. formuleringen i den gældende § 25, stk. 1, nr. 3: »virksomheder, som . . . sælger . . . en gros«. Engrossalg vil i denne sammenhæng sige såvel salg til videresalg som salg til de industrielle eller institutionelle brugere, som i øvrigt kan købe gifte uden rekvisition, jf. § 25, stk. 1, nr. 1 og 2.

Til nr. 5

Ændringsforslaget skal sikre, at et eventuelt forbud mod salg, import og anvendelse af bestemte kemiske stoffer, produkter eller varer kun kan udstedes, såfremt det sker uden væsentlige samlede meromkostninger for virksomhederne og forbrugerne.

Til nr. 6

Forslagsstillerne finder § 30 c, som er en myndighedsparagraf, alt for restriktiv, og at bestemmelsen direkte griber ind i den private produktionsret. Det betyder, at embedsmænd, som ikke har fornemmelse for produktionssekto-

rens vilkår, fra et skrivebord i Miljøministeriet kan gribe ind over for industrien med salgs- eller anvendelsesbegrænsninger, hvis de pågældende stoffer, produkter eller varer efter embedsmændens umiddelbare skøn kan erstattes af stoffer, produkter, varer eller metoder med samme anvendelsesområder. § 30 c betyder reelt, at hele produktionsanvendelses- og salgsvirksomheden kan styres fra et skrivebord i Miljøministeriet. Selve bedømmelsen af, om betingelsen for denne styring, dvs. at det kan ske uden væsentlige meromkostninger for virksomhederne og forbrugerne, er til stede, vil ligeledes blive taget i Miljøministeriet. Det finder forslagsstillerne meget uheldigt og ønsker derfor, at § 30 c udgår.

Til nr. 7

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringen af § 46, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 33.

Under hensyn til, at der med ændringen af § 46, stk. 2, åbnes mulighed for, at ikke alene kommunalbestyrelser, men også amtsråd kan blive gjort til tilsynsmyndighed efter kemikalieloven, bør oplysningsbestemmelsen i § 15 gives en tilsvarende bred udformning.

Til nr. 8

Bestemmelserne om miljøankenævnets sammensætning og virksomhed i den nugældende lovs § 55, stk. 2-5, indsættes som stk. 3-6 i lovforslaget.

Ændringen er af teknisk karakter.

Spørgsmålet om miljøankenævnets sammensætning og virksomhed generelt vil blive taget op til vurdering i forbindelse med den kommende miljølovsrevision.

Ændringsforslaget tilsigter således blot, at de gældende regler om ankenævnets sammensætning og virksomhed på kemikalielovens område opretholdes indtil videre.

Til nr. 9 og 10

Ændringerne i straffebestemmelserne i § 61 og § 61 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 39 og 40, er